

# Kurs języka Object/Delphi Pascal

## na bazie implementacji Free Pascal.

AUTOR ŁUKASZ STAFINIAK

*Email:* lukstafi@gmail.com, lukstafi@ii.uni.wroc.pl

*Web:* [www.ii.uni.wroc.pl/~lukstafi](http://www.ii.uni.wroc.pl/~lukstafi)

Jeśli zauważysz błędy na slajdach, proszę daj znać!

## Wykład 8: Metaklasy. Interfejsy.

Zliczanie dowiązań. [for..in.](#)

# Zagadnienia

Dwie myśli przewodnie:

- Elastyczny polimorfizm.
- Automatyczne zarządzanie pamięcią.

Trzy zagadnienia:

- **Referencje klas** (znane też jako *metaklasy*): typ `class of` i (elementy RTTI) pole `Class`. Konstruktory wirtualne.
- Interfejsy.
- Zliczanie dowiązań vs. model z właścicielem.
  - Zwalnianie obiektów przez kontenery FPG.

Jedno uzupełnienie:

- Jeszcze raz o składni `for..in`.

# Referencje klas

- Pamiętajasz metody klas? `class procedure/class function`
- Konstruktory też są metodami klas.
- Metody klasy wywołujemy jakby klasa była obiektem.
- Okazuje się, że jest!
  - Typem klasy TExample jest:  
`type TExampleClass = class of TExample`
  - Jeśli klasa TExample jest `sealed`, to typ TExampleClass jest jednoelementowy (singleton).
    - Postępując się żargonem *design patterns*, obiekt TExample możemy nazwać singletonem.
  - Jeśli TX jest podklasą TY, to TXClass jest podtypem TYClass.

- Klasy są więc w Delphi (/Free) Pascalu *first-class*
  - mamy parametryzację algorytmów i struktur danych typami
    - przy typach generycznych: statycznie,
    - przy referencjach klas: dynamicznie.
- Przekazywanie klas jako argumentów funkcji czy wartości zmiennych ma dopiero sens, gdy klasy te mają wirtualne metody klas. Tylko wirtualne mogą być inne niż z deklaracji zmiennej.
- Zastosowania:
  - Wybór implementacji przez użytkownika,
  - pluginy,
  - algorytmy dynamicznie sparametryzowane ze względu na typy danych,
  - abstrakcyjne algorytmy.

```

program singleton;
uses SysUtils, Classes;
type
  TBase = class
    class var b: Integer;
    class function VGetP: Integer; virtual;
    class procedure VSetP(const I: Integer); virtual;
    class function GetP: Integer;
    class procedure SetP(const I: Integer);
  end;
  TBaseClass = class of TBase;
  TDeriv = class sealed (TBase)
    class var d: Integer;
    class function VGetP: Integer; override;
    class procedure VSetP(const I: Integer); override;
  end;
  TDerivClass = class of TDeriv;

```

```

var
    MyClass0, MyClass1, MyClass2: TBaseClass;
    MyClass3: TDerivClass;
begin
    MyClass0 := TBase;
    MyClass1 := TDeriv;
    MyClass2 := TDeriv;
    MyClass3 := TDeriv;
    MyClass3.VSetP(8);
    MyClass0.VSetP(3);
    MyClass2.VSetP(7);
    MyClass1.SetP(5);
    WriteLn ('MyClass0.VGetP=', MyClass0.VGetP,
            ', MyClass1.GetP=', MyClass1.GetP,
            ', MyClass2.VGetP=', MyClass2.VGetP,
            ', MyClass3.VGetP=', MyClass3.VGetP);
    WriteLn ('TBase.b=', TBase.b, ', TDeriv.d=', TDeriv.d);
end.

```

```
unit plugin_form;

...

procedure TForm1.DeleteCtrlClick(Sender: TObject);
var i: Integer;
begin
    i := ListCtrls.ItemIndex;
    ListCtrls.Items.Objects[i].Destroy;
    ListCtrls.Items.Delete(i);
end;

procedure TForm1.EditCtrlClick(Sender: TObject);
begin
    CurrentCtrl := TEdit;
end;
```

```
procedure TForm1.FormMouseDown(Sender: TObject; Button:
TMouseButton;
  Shift: TShiftState; X, Y: Integer);
var
  NewCtrl: TControl;
  CtrlName: String;
begin
  NewCtrl := CurrentCtrl.Create(self);
  NewCtrl.Visible := False;
  NewCtrl.Parent := self;
  NewCtrl.Left := X;
  NewCtrl.Top := Y;
  Inc (Counter);
  CtrlName := CurrentCtrl.ClassName + IntToStr(Counter);
  Delete(CtrlName, 1, 1);
  NewCtrl.Name := CtrlName;
  NewCtrl.Visible := True;
  ListCtrls.AddItem(CtrlName, NewCtrl);
end;
```



# Interfejsy

Problemy z hierarchią podtypowania bazującą tylko na dziedziczeniu klas:

- Dziedziczenie implementacji niszczy enkapsulację (patrz item 16 „Effective Java” – slajd 16 [java-lecture11.pdf](#)).
- Jednokrotne dziedziczenie – nie można zdefiniować nowej klasy by pełniła wiele wcześniej zdefiniowanych ról.
- Słaba separacja specyfikacji i implementacji:
  - część prywatna klasy musi być w interfejsie modułu,
  - implementacja klasy musi być dostępna do skompilowania jej użycia.

**Interfejs** to zbiór sygnatur (nagłówek) metod definiujący nowy typ. Obiekty tego typu pochodzą z klas *implementujących* interfejs: muszą mieć publicznie wszystkie metody z interfejsu.



Zalety interfejsów w Delphi(/Free) Pascalu:

- Mniejsza zależność między modułami,
- Jedna klasa może implementować wiele interfejsów-zachowań,
- które w Delphi(/Free) Pascalu mogą nawet mieć metody o tych samych nazwach, a różnych implementacjach w jednej klasie!
- Klasa może agregować zachowania, delegując do osobno zdefiniowanych klas implementację wybranych interfejsów – w Delphi(/Free) Pascalu bez żadnego nadmiarowego kodu.
- Można opublikować interfejs rozprowadzając kod jedynie w postaci skompilowanej.
- Interfejsy mogą tworzyć hierarchię z wielodziedziczeniem.



Wady interfejsów w Delphi(/Free) Pascalu:

- W języku domyślnie interfejsy związane są ze zliczaniem dowiązań chociaż to zupełnie różne sprawy (cierpią i interfejsy i zliczanie dowiązań),
- Niezależność kompilacji tylko gdy trzymamy interfejsy w osobnych modułach niż (implementujące je) klasy. Pamiętaj by nie rozdmuchać nadmiernie „architektury” programów.

Interfejsy są mniej popularne niż w Javie, częściowo przez popularność referencji klas.

```
program multi_intf;  
uses SysUtils, Classes;  
{$interfaces CORBA}  
type  
    IBase = interface  
        function ShowBase: String;  
    end;  
    IA = interface (IBase)  
        function Show: String;  
    end;  
    IB = interface (IBase)  
        function Show: String;  
    end;
```

```

TMulti = class (IA, IB)
  function Show: String;
  function ShowBase: String;
  function ShowA: String;
  function ShowB: String;
  function IA.Show = ShowA;
  function IB.ShowBase = ShowB;
end;
function TMulti.Show: String;
begin Show := 'TMulti.Show'; end;
function TMulti.ShowBase: String;
begin ShowBase := 'TMulti.ShowBase'; end;
function TMulti.ShowA: String;
begin ShowA := 'TMulti.ShowA'; end;
function TMulti.ShowB: String;
begin ShowB := 'TMulti.ShowB'; end;

```

```
var
    Multi: TMulti;
    Base: IBase;
    A: IA;
    B: IB;
begin
    Multi := TMulti.Create;
    //Base := Multi;
    A := Multi;
    B := Multi;
    WriteLn ('A.ShowBase=', A.ShowBase, '; B.ShowBase=',
B.ShowBase);
    WriteLn ('A.Show=', A.Show, '; B.Show=', B.Show);
    Multi.Free;
end.
```

```

program no_counting;
uses SysUtils, Classes;
type
  IBasic = interface
    function Show: String;
  end;

  TNoCount = class (IBasic)
    function Show: String;
    function QueryInterface(constref IID:TGUID; out Obj)
      :LongInt; cdecl;
    function _AddRef:LongInt; cdecl;
    function _Release:LongInt; cdecl;
  end;
function TNoCount.Show: String;
begin
  Show := 'TNoCount.Show';
end;

```

```
function TNoCount.QueryInterface
    (constref IID:TGUID; out Obj):LongInt; cdecl;
begin
    if GetInterface(IID, Obj) then Result := 0
end;
function TNoCount._AddRef:LongInt; cdecl;
begin
    Result := -1
end;
function TNoCount._Release:LongInt; cdecl;
begin
    Result := -1
end;
```



```
var
    Basic: IBasic;
    NoCount: TNoCount;
begin
    NoCount := TNoCount.Create;
    Basic := NoCount;
    WriteLn ('Basic.Show=', Basic.Show,
            ', NoCount.Show=', NoCount.Show);
    Basic := nil;
    NoCount.Destroy;
end.
```

# Zliczanie dowiązań

- O ile nie używamy `{$interfaces CORBA}`, zmienne, pola i parametry typu interfejsowego będą objęte tzw. *zliczaniem dowiązań*. Jest to mechanizm zarządzania pamięcią przejmujący od programisty obowiązek niszczenia obiektów (do których odnoszą się zmienne i pola typu interfejsowego).
- Inny mechanizm zarządzania pamięcią w Delphi/Free Pascalu to model z właścicielem (*ownership*): właściciel obiektu jest odpowiedzialny za jego destrukcję. Jest realizowany m.in. przez klasy pochodne z TComponent.
  - Ponieważ komponenty korzystają z interfejsów dla zwiększenia polimorfizmu, TComponent implementuje metody obsługi zliczania dowiązań tak by one nic nie robiły. Zupełnie jak w przykładzie `no_counting` powyżej.
- **Ostrożnie przy mieszaniu zmiennych typu klasy i zmiennych typu interfejsowego** do przechowywania tych samych obiektów – gdy zniknie ostatnia referencja poprzez typ interfejsowy, obiekt zostanie zniszczony, i możemy zostać z wiszącą (*dangling*) referencją w zmiennej typu klasy.

```
program bad_counting;
uses SysUtils, Classes;
type
  IBasic = interface
    function Show: String;
  end;

  TBadCount = class (TInterfacedObject, IBasic)
    function Show: String;
  end;
function TBadCount.Show: String;
begin
  Show := 'TBadCount.Show';
end;
```

```
var
  Basic: IBasic;
  BadCount: TBadCount;
begin
  BadCount := TBadCount.Create;
  Basic := BadCount;           Rozpoczęcie zliczania dowiązań dla BadCount.
  WriteLn ('Basic.Show=', Basic.Show,
           ', BadCount.Show=', BadCount.Show);
  Basic := nil;               Znika jedyna referencja do BadCount więc obiekt zniszczony.
  BadCount.Destroy;          Ups – wiszący wskaźnik, naruszenie pamięci.
end.
```

```

program interfaces_ref_counting;
uses Classes;
var
  C: TComponent;
  IO: TInterfacedObject;
  I: IInterface;
begin
  C := TComponent.Create(nil);      Wyciek pamięci: brak zliczania dowiązań.
  C := TComponent.Create(nil);      Wycieki pamięci:
  I := C;                            co prawda wywołane zliczanie, ale nic nie robi, bo
  I := TComponent.Create(nil);      (tu też) TComponent je ignoruje.
  IO := TInterfacedObject.Create;    Wyciek pamięci bo zmienna
                                      nie jest interfejsowa.

  IO := TInterfacedObject.Create;    Brak wycieku,
  I := IO;                            bo tutaj startujemy ze zliczaniem dowiązań.
  I := TInterfacedObject.Create;    Preferowany sposób: brak możliwości
end.                                  pozostania z wiszącą referencją.

```

```

program ref_lifespan;
type
  TClass = class (TObject, IInterface)...
var
  GO: TClass;
  GI: IInterface;
  procedure LocalProc(Arg: IInterface);
  var
    LO: TClass;
    LI: IInterface;
  begin
    WriteLn ('Entered LocalProc');
    Write('LO := TClass.Create; '); LO := TClass.Create('Local A');
    Write('LI := LO; '); LI := LO;
    //raise Exception.Create('test exit');
    //Exit; //Halt;
    Write('LI := GO; '); LI := GO;
    Write('GI := TClass.Create; '); GI := TClass.Create('Local B');
    WriteLn ('Leaving LocalProc');
  end;
begin
  WriteLn ('Entered main program');
  Write('GO := TClass.Create; '); GO := TClass.Create('Global A');
  Write('GI := GO; '); GI := GO;
  LocalProc(TClass.Create ('Global B'));
  WriteLn ('Leaving main program');
end.

```

```
Entered main program
GO := TClass.Create; Creating Global A
GI := GO; Reference Global A increase to 1
Creating Global B
Reference Global B increase to 1
Entered LocalProc
LO := TClass.Create; Creating Local A
LI := LO; Reference Local A increase to 1
LI := GO; Reference Global A increase to 2
Reference Local A decrease to 0
Destroying Local A
GI := TClass.Create; Creating Local B
Reference Local B increase to 1
Reference Global A decrease to 1
Leaving LocalProc
Reference Global A decrease to 0
Destroying Global A
Reference Global B decrease to 0
Destroying Global B
Leaving main program
Reference Local B decrease to 0
Destroying Local B
Heap dump by heaptrc unit
4 memory blocks allocated : 64/64
4 memory blocks freed      : 64/64
0 unfreed memory blocks : 0
```

Po odkomentowaniu `raise Exception.Create('test exit');` – zwróć uwagę że wszystkie obiekty TClass są zwolnione:

```
Entered main program
GO := TClass.Create; Creating Global A
GI := GO; Reference Global A increase to 1
Creating Global B
Reference Global B increase to 1
Entered LocalProc
LO := TClass.Create; Creating Local A
LI := LO; Reference Local A increase to 1
Reference Local A decrease to 0
Destroying Local A
Reference Global B decrease to 0
Destroying Global B
An unhandled exception occurred at $080485BC :
Exception : test exit
    $080485BC  LOCALPROC, ...

Reference Global A decrease to 0
Destroying Global A
Heap dump by heaptrc unit
14 memory blocks allocated : 1165/1184
11 memory blocks freed      : 1065/1080
3 unfreed memory blocks : 100
```



## Po odkomentowaniu `Exit;`:

```
Entered main program
GO := TClass.Create; Creating Global A
GI := GO; Reference Global A increase to 1
Creating Global B
Reference Global B increase to 1
Entered LocalProc
LO := TClass.Create; Creating Local A
LI := LO; Reference Local A increase to 1
Reference Local A decrease to 0
Destroying Local A
Reference Global B decrease to 0
Destroying Global B
Leaving main program
Reference Global A decrease to 0
Destroying Global A
Heap dump by heaptrc unit
9 memory blocks allocated : 1017/1024
9 memory blocks freed      : 1017/1024
0 unfreed memory blocks : 0
```

Po zamianie `Exit;` na `Halt;`:

```
Entered main program
GO := TClass.Create; Creating Global A
GI := GO; Reference Global A increase to 1
Creating Global B
Reference Global B increase to 1
Entered LocalProc
LO := TClass.Create; Creating Local A
LI := LO; Reference Local A increase to 1
Reference Global A decrease to 0
Destroying Global A
Heap dump by heaptrc unit
9 memory blocks allocated : 1017/1024
7 memory blocks freed      : 985/992
2 unfreed memory blocks : 32
```

## Cykle i „słabe referencje”

- Jak widzieliśmy powyżej, zliczanie dowiązań jest „w miarę” niezawodne: jeśli procedura ma parametr lub zmienną lokalną typu interfejsowego, kompilator umieści jej kod w klauzuli `try..finally` żeby zawsze przy jej opuszczaniu dekrementować referencje znajdujące się w jej „ramce stosu”.
  - Dodatkowa klauzula `try` może trochę pogorszyć wydajność.
- Ale zliczanie dowiązań nie zwolni obiektów jeśli tworzą one cykl.
- Gdy musimy mieć dane z cyklicznymi odwołaniami, i zależy nam na zarządzaniu pamięcią przez interfejsy-zliczanie dowiązań, to któreś z referencji trzeba „przeciąć”, np. przez zrzutowanie na wskaźnik uniwersalny `Pointer` albo przez referencję po „oryginalnej” klasie obiektu: byle nie mieć referencji po interfejsie.

# Zarządzanie pamięcią w FGL

TFPGObjectList zwalnia obiekty, o ile parametr *FreeObjects* dla konstruktora jest *true* (więc nie jest to konieczny mechanizm).

Zwalnia nie tylko przy niszczeniu listy, także przy usuwaniu elementów z listy przez *Remove*, przez *Clear* etc. TFPGObjectList jest w pełni odpowiedzialne za zarządzanie pamięcią elementów. Jako ucieczka, zawsze można wyjąć element z listy przez *Extract*.

TFPGInterfacedObjectList wydaje się zbędne: ma zakodowane wywołanie *\_Add* i *\_Release*, ale ponieważ TFPGList posługuje się zwykłymi przypisywaniami, to kompilator automatycznie wrzuci te wywołania jeśli będziemy przechowywać listę interfejsów w liście.

## Jeszcze raz o składni `for..in`

Szczegóły i przykłady: patrz [http://wiki.freepascal.org/for-in\\_loop](http://wiki.freepascal.org/for-in_loop).

- By korzystać ze składni `for..in` wystarczy by klasa kontenera implementowała metodę `GetEnumerator`, zwracającą obiekt-iterador mający metodę `MoveNext` przesuującą iterador na następny element lub zwracającą `False` jeśli się nie da, oraz właściwość (tylko do odczytu) `Current` zwracającą aktualny element.
- Zawsze twórz obiekt-iterador „jednorazowego użytku”, bo będzie zwolniony po użyciu. Nie zwracaj kontenera jako iteratora!
- Iterować można po dowolnym obiekcie posiadającym `GetEnumerator`, więc możesz zaimplementować metody zwracające różne strategie enumeracji, najprościej jako iteratory posiadające dodatkowo `GetEnumerator` zwracającą `self`.
- Dla elegancji, kontener może implementować interfejs `IEnumerable`, i odpowiednio iterador interfejs `IEnumerator`.
- Możesz dorzucić składnię `for..in` do istniejącego typu przeciążając operator `Enumerator`.